

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. april 2009
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7002-0007
Dok.: JNW40175

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 28 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. marts 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 28 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97):

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 24/3-09 fra Forbrugerombudsmanden, jf. L 97 – bilag 10?”

Svar:

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet har i deres henvendelse af 24. marts 2009 til Retsudvalget givet udtryk for bekymring over konsekvenserne af en undtagelsesbestemmelse for så vidt angår tv-området, der vil betyde, at de foreslåede regler først får virkning på dette område to år efter lovens ikrafttræden.

Baggrunden for denne opfattelse er, at tv-området efter deres opfattelse er et af de områder, hvor der er et særligt behov for at indføre de foreslåede regler, at hele risikoen ved aftaleforholdet ved en 12-måneders bindingsperiode vil påhvile forbrugeren, at der sker en positiv forskelsbehandling af udbyderne af digitalt tv via antenne og parabol på bekostning af andre innovative teknologier, at det allerede i 2004 blev oplyst, at man overvejede at indføre en generel regel, men at man ville afvente nærmere undersøgelser og overvejelser, og at Justitsministeriet i oktober 2007 sendte et udkast til lovforslag i høring hos branchen samt flere af de pågældende selskaber.

Justitsministeriet fremsendte den 26. marts 2009 et ændringsforslag til lovforslaget til Retsudvalget, jf. L 97 – bilag 13. Ændringsforslaget indebærer, at loven først skal finde anvendelse på forbrugerftaler om levering af tv-programmer, hvor der samtidig som led i aftalen stilles modtageudstyr til rådighed for forbrugeren, når aftalen er indgået den 1. januar 2012, hvilket er to år efter lovens ikrafttrædelse. Ændringsforslaget indebærer dermed ikke, at tv-området generelt undtages fra de foreslåede regler om længste bindingsperiode og opsigelsesvarsel.

Den specifikke undtagelsesbestemmelse for så vidt angår tv-levering i en tidsbegrænset periode frem til udgangen af 2011 har til formål at muliggøre, at der på tv-området vil kunne indgås forbrugerftaler, der indebærer, at udgifter til nyt modtageudstyr i forbindelse med digitaliseringen i november 2009 og overgangen til MPEG-4-standarden ved årsskiftet 2011/12 vil kunne fordeles over f.eks. 12 måneder i stedet for 6-7 måne-

der, hvilket vil lette teknologiskiftet for de forbrugere, der af økonomiske årsager lettere vil kunne betale for det nye modtageudstyr over en længere periode.

Til brug for besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål har Justitsministeriet anmodet Kulturministeriet om en udtalelse.

Kulturministeriet har oplyst følgende:

”Først og fremmest gøres for god ordens skyld opmærksom på, at ændringsforslaget er baseret på en afbalanceret afvejning af hensynet til forbrugerbeskyttelsen i visse aftaler på den ene side og hensynet de kommende teknologiskift på tv-området på den anden side.

For så vidt angår den konkrete henvendelse fra Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet kan det herefter indledningsvist konstateres, at flere af de af nævnte problemstillinger – så som spørgsmålene om vildledende priser og urimelige aftalevilkår – ikke har betydning for det konkrete område, som søges reguleret ved den foreslåede lovændring, hvilken som bekendt omhandler bindingsperioder og opsigelsesvarsler i forbruger-aftaler.

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet anfører imidlertid herudover, at der ikke synes at være afgørende forskel på markedet for tv-distribution og markedet for mobil-telefoni. Det konstateres herefter, at mobilmarkedet lever fint med en maksimal bindingsperiode på seks måneder.

Hertil bemærkes, at de to markeder ikke umiddelbart er sammenlignelige i den udstrækning, som Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet antager. Markederne adskiller sig blandt andet fra hinanden ved, at tv-distributørernes startomkostninger har en anden karakter end mobiltelefonselskabernes – for eksempel i form af betaling for ophavsrettigheder til tv-stationerne. Herudover adskiller markederne sig ved, at betaling for tv-abonnementer sker ved et fast beløb, i modsætning til hvad der er tilfældet for betaling for mobiltelefonabonnementer, der som oftest afhænger af kundens faktiske forbrug.

Måden hvorpå aktørerne på de forskellige markeder kan skrue deres ”business case” sammen, er således ikke helt sammenlignelig, idet indtægts- og omkostningsstrukturer er meget forskellige.

Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet anfører herefter, at den nye undtagelsesbestemmelse er uheldig for konkurren-

cen – særligt under betragtning af, at en ny tv-udbyder er på vej ind på markedet. Hertil bemærkes, at den nye udbyder netop er en af aktørerne bag ønsket om, at den foreslåede ændring af reglerne om bindingsperioder og opsigelsesvarsler først træder i kraft på tv-distributionsområdet i 2012.

Endelig anfører Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet, at indførelsen af en undtagelsesbestemmelse vil skabe ulige konkurrenceforhold mellem udbydere af bredbånds-tv og digitalt antenne-tv.

Kulturministeriet kan for så vidt angår denne antagelse konstatere, at i hvert fald én af udbydere af bredbånds-tv – nemlig Dansk Bredbånd A/S – ikke deler denne opfattelse, jf. selskabets henvendelse af 30. marts 2009 til Retsudvalget i anledning af det fremsatte ændringsforslag.”